Europeiska unionens officiella tidning

SV
C-serien

C/2025/5112

22.9.2025

EUROPEISKA SYSTEMRISKNÄMNDENS REKOMMENDATION

av den 9 juli 2025

om ändring av rekommendation ESRB/2015/2 om bedömningen av gränsöverskridande effekter och frivillig ömsesidighet för makrotillsynsåtgärder

(ESRB/2025/5)

(C/2025/5112)

EUROPEISKA SYSTEMRISKNÄMNDENS STYRELSE HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ([1]), särskilt bilaga IX,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd ([2]), särskilt artiklarna 3 och 16–18,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 ([3]), särskilt artikel 458,

med beaktande av Europeiska systemrisknämndens beslut ESRB/2011/1 av den 20 januari 2011 om arbetsordningen för Europeiska systemrisknämnden ([4]), särskilt artiklarna 18–20, och

av följande skäl:

(1) För att säkerställa effektiva och konsekventa nationella makrotillsynsåtgärder är det viktigt att komplettera erkännandet enligt unionsrätten med frivillig ömsesidighet.

(2) Ramverket för frivillig ömsesidighet för makrotillsynsåtgärder som framgår av Europeiska systemrisknämndens rekommendation ESRB/2015/2 ([5]) har som mål att alla exponeringsbaserade makrotillsynsåtgärder som aktiveras i en medlemsstat även vidtas i andra medlemsstater.

(3) Den 30 april 2025 informerade Finansinspektionen, i egenskap av utsedd myndighet i enlighet med artikel 458 i förordning (EU) nr 575/2013 (CRR), Europeiska systemrisknämnden (ESRB) om att den avser att förlänga två existerande strängare nationella åtgärder i enlighet med artikel 458.2 d iv i förordning (EU) nr 575/2013.

(4) Finansinspektionen underrättade framför allt ESRB om avsikten att a) införa en förlängning med två år från och med den 31 december 2025 eller till dess att makrotillsyns- eller systemriskerna upphör att existera för det nuvarande genomsnittliga exponeringsvägda riskviktsgolvet på 25 procent för exponeringar mot svenska hushålls bostadslån och b) införa en förlängning med två år från och med den 30 september 2025 eller till dess att makrotillsyns- eller systemriskerna upphör att existera för i) det nuvarande genomsnittliga riskviktsgolvet på 35 procent, som tillämpas på portföljen av företagsexponeringar som säkras genom kommersiella fastigheter, och ii) det nuvarande genomsnittliga riskviktsgolvet på 25 procent som tillämpas på portföljen av företagsexponeringar som säkras genom bostadsfastigheter. De existerande strängare nationella åtgärderna gäller både på individuell nivå och på gruppnivå för alla kreditinstitut som är auktoriserade i Sverige och som använder interna modeller (IRB-modeller) för att beräkna lagstadgade kapitalkrav.

([1]) EGT L 1, 3.1.1994, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1994/1/oj.
([2]) EUT L 331, 15.12.2010, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1092/oj.
([3]) EUT L 176, 27.6.2013, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj.
([4]) EUT C 58, 24.2.2011, s. 4.
([5]) Europeiska systemrisknämndens rekommendation ESRB/2015/2 av den 15 december 2015 om bedömningen av gränsöverskridande effekter och frivillig ömsesidighet för makrotillsynsåtgärder (EUT C 97, 12.3.2016, s. 9).

(5) ESRB:s styrelse har tidigare beslutat att inkludera dessa åtgärder i den förteckning över makrotillsynsåtgärder som bör antas baserat på ömsesidighet inom ramen för rekommendation ESRB/2015/2 ([6]).

(6) De anmälningar som mottogs från Finansinspektionen den 30 april 2025 innehåller en ansökan till ESRB om att rekommendera ömsesidighet vad gäller makrotillsynsåtgärder enligt artikel 458.8 i förordning (EU) nr 575/2013 på individuell nivå, undergruppsnivå och gruppnivå.

(7) En ömsesidig tillämpning av makrotillsynsåtgärder som aktiveras av myndigheter i andra medlemsstater, på gruppnivå, undergruppsnivå och individuell nivå, oavsett om de berörda exponeringarna innehas genom dotterbolag eller filialer, eller till följd av direkt gränsöverskridande utlåning, begränsar läckage och regelarbitrage, tacklar systemrisker och främjar därmed makrotillsynens övergripande effektivitet genom att säkerställa att ökade risker hanteras inte bara i den medlemsstat som har infört makrotillsynsåtgärden utan även i andra medlemsstater där bankgrupper är exponerade för dessa ökade risker. Ett erkännande bör därför också syfta till att säkerställa att bankgrupper som är exponerade för sådana systemrisker är tillräckligt motståndskraftiga. Därför bör makrotillsynsåtgärder som härrör från ett beslut om att erkänna andra medlemsstaters makrotillsynsåtgärder i allmänhet tillämpas på gruppnivå, undergruppsnivå och individuell nivå.

(8) I enlighet med Finansinspektionens ansökan till ESRB samt för att a) förhindra negativa gränsöverskridande effekter i form av läckage och regelarbitrage som kan bli resultatet av genomförandet av de makrotillsynsåtgärder som tillämpas i Sverige i enlighet med artikel 458.2 d iv i förordning (EU) nr 575/2013 och b) upprätthålla likvärdiga konkurrensförhållanden mellan kreditinstituten inom unionen, har ESRB:s styrelse beslutat att fortsätta inkludera dessa åtgärder i den förteckning över makrotillsynsåtgärder som bör antas baserat på ömsesidighet inom ramen för rekommendation ESRB/2015/2 samt att rekommendera ömsesidighet vad gäller åtgärderna på gruppnivå, undergruppsnivå och individuell nivå.

(9) I rekommendation ESRB/2015/2, ändrad genom rekommendation ESRB/2017/4 ([7]), rekommenderas att den relevanta myndigheten som aktiverar en makrotillsynsåtgärd, när den lämnar en ansökan om ömsesidighet till ESRB, ska föreslå ett maximalt tröskelvärde under vilket en individuell finansiell tjänsteleverantörs exponering mot den identifierade makrotillsynsrisken i den jurisdiktion där den aktiverande myndigheten tillämpar makrotillsynsåtgärden i fråga ej anses väsentlig. ESRB får vid behov rekommendera ett annat tröskelvärde.

(10) I enlighet med de mottagna anmälningarna bör tröskelvärdet på institutionsnivå för ömsesidighet när det gäller det nuvarande genomsnittliga riskviktsgolvet på 25 procent för exponeringar mot svenska hushålls bostadslån bibehållas på 5 miljarder kronor. För det nuvarande genomsnittliga riskviktsgolvet på 35 procent som tillämpas på portföljen av företagsexponeringar som säkras genom kommersiella fastigheter och för det nuvarande riskviktsgolvet på 25 procent som tillämpas på portföljnivå på företagsexponeringar som säkras genom bostadsfastigheter, bör även det nuvarande tröskelvärdet på institutionsnivå på 5 miljarder kronor bibehållas. Båda tröskelvärdena bör bedömas på gruppnivå, undergruppsnivå och individuell nivå.

(11) Denna ändring av rekommendation ESRB/2015/2 påverkar inte att man även fortsättningsvis rekommenderar att man bör vidta sådana nationella åtgärder som bäst motsvarar de nationella makrotillsynsåtgärderna som aktiverats av de svenska myndigheterna, i enlighet med rekommendation ESRB/2023/4 ([8]). De aktuella ändringarna av rekommendation ESRB/2015/2 återspeglar att ömsesidighet nu rekommenderas på individuell nivå, undergruppsnivå och gruppnivå. Den normala övergångsperioden på tre månader efter offentliggörandet av denna rekommendation i *Europeiska unionens officiella tidning* är endast tillämplig på åtgärder, eller ändringar av sådana, som de nationella myndigheterna kommer att anta för att tillämpa ömsesidighet vad gäller de båda riskviktsgolven på individuell nivå, undergruppsnivå och gruppnivå.

([6]) Se Europeiska systemrisknämndens rekommendation ESRB/2023/4 av den 6 juli 2023 om ändring av rekommendation ESRB/2015/2 om bedömningen av gränsöverskridande effekter och frivillig ömsesidighet för makrotillsynsåtgärder (EUT C 307, 31.8.2023, s. 1); se även Europeiska systemrisknämndens rekommendation ESRB/2019/1 av den 15 januari 2019 om ändring av rekommendation ESRB/2015/2 om bedömningen av gränsöverskridande effekter och frivillig ömsesidighet för makrotillsynsåtgärder (EUT C 106, 20.3.2019, s. 1).

([7]) Europeiska systemrisknämndens rekommendation ESRB/2017/4 av den 20 oktober 2017 om ändring av rekommendation ESRB/2015/2 om bedömningen av gränsöverskridande effekter och frivillig ömsesidighet för makrotillsynsåtgärder (EUT C 431, 15.12.2017, s. 1).

([8]) Europeiska systemrisknämndens rekommendation ESRB/2023/4 av den 6 juli 2023 om ändring av rekommendation ESRB/2015/2 om bedömningen av gränsöverskridande effekter och frivillig ömsesidighet för makrotillsynsåtgärder (EUT C 307, 31.8.2023, s. 1).

(12) Rekommendation ESRB/2015/2 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

ÄNDRING

Bilagan till rekommendation ESRB/2015/2 ska ändras i enlighet med bilagan till den här rekommendationen.

Utfärdad i Frankfurt am Main den 9 juli 2025.

På ESRB-styrelsens vägnar
Francesco MAZZAFERRO
Chef för ESRB:s sekretariat

BILAGA

Bilagan till rekommendation ESRB/2015/2 ska ändras på följande sätt:

1. Under Sverige ska avsnittet med rubriken ”I. Beskrivning av åtgärderna” ersättas med följande:

”I. Beskrivning av åtgärderna

1. Den svenska åtgärden, tillämpad i enlighet med artikel 458.2 d iv i förordning (EU) nr 575/2013 på kreditinstitut som är auktoriserade i Sverige som tillämpar internmetoden (IRB), består av ett för kreditinstitutet specifikt golv på 25 procent för de exponeringsvägda genomsnittliga riskvikter som tillämpas på portföljen av hushållsexponeringar mot gäldenärer med hemvist i Sverige som säkras genom fastigheter. Det exponeringsvägda genomsnittet är genomsnittet av de individuella exponeringarnas riskvikter beräknat i enlighet med artikel 154 i förordning (EU) nr 575/2013, viktat med det relevanta exponeringsvärdet. Denna åtgärd gäller på gruppnivå och individuell nivå.

2. Den svenska åtgärden, tillämpad i enlighet med artikel 458.2 d iv i förordning (EU) nr 575/2013 på kreditinstitut som är auktoriserade i Sverige och som tillämpar internmetoden (IRB), består av ett för kreditinstitutet specifikt exponeringsvägt riskviktsgolv på 35 procent för vissa företagsexponeringar i Sverige som säkras genom panträtt i kommersiella fastigheter och ett för varje kreditinstitut specifikt exponeringsvägt riskviktsgolv på 25 procent för vissa företagsexponeringar i Sverige som säkras genom panträtt i bostadsfastigheter. Det exponeringsvägda genomsnittet är genomsnittet av de individuella exponeringarnas riskvikter beräknat i enlighet med artikel 153 i förordning (EU) nr 575/2013, viktat med det relevanta exponeringsvärdet. Denna åtgärd omfattar inte företagsexponeringar som säkras genom i) jordbruks- och skogsbruksfastigheter, ii) fastigheter som ägs direkt av kommuner, stater eller regioner, iii) fastigheter där mer än 50 procent av fastigheten används för egen verksamhet och iv) flerbostadsfastigheter där syftet med fastigheten inte är kommersiellt (t.ex. bostadsrättsföreningar) eller där antalet bostäder understiger fyra. Denna åtgärd gäller på gruppnivå och individuell nivå.”

2. Under Sverige, i avsnittet med rubriken ”II. Ömsesidighet”, ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. I enlighet med artikel 458.5 i förordning (EU) nr 575/2013 rekommenderas att de relevanta myndigheterna i berörda medlemsstater antar motsvarande åtgärder som antagits i Sverige genom att tillämpa dessa på nationellt auktoriserade kreditinstitut som tillämpar internmetoden (IRB) och som har relevanta exponeringar mot Sverige, inbegripet hushållsexponeringar som säkras genom bostadsfastigheter och företagsexponeringar som säkras genom kommersiella fastigheter eller bostadsfastigheter. Ömsesidighet bör tillämpas på gruppnivå, undergruppsnivå och individuell nivå, oavsett om exponeringarna innehas genom dotterbolag, filialer eller till följd av direkt gränsöverskridande utlåning. I enlighet med delrekommendation C.2 bör de relevanta myndigheterna införa samma åtgärd som har tillämpats i Sverige av den aktiverande myndigheten inom tre månader efter det att denna rekommendation har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.”

3. Under Sverige, i avsnittet med rubriken ”III. Relevant tröskelvärde”, ska punkterna 6, 7 och 8 ersättas med följande:

6. I överensstämmelse med avsnitt 2.2.1 i rekommendation ESRB/2015/2 får de relevanta myndigheterna i den berörda medlemsstaten undanta enskilda nationellt auktoriserade kreditinstitut som använder internmetoden (IRB) och som har exponeringar under tröskelvärdet på 5 miljarder svenska kronor för de åtgärder som beskrivs i punkt 1 respektive 2. När de relevanta myndigheterna tillämpar tröskelvärdet bör de granska hur exponeringarna utvecklas och de bör tillämpa de relevanta svenska åtgärderna på tidigare undantagna enskilda nationellt auktoriserade kreditinstitut om det relevanta tröskelvärdet om 5 miljarder svenska kronor överskrids för den åtgärden. Exponeringarnas väsentlighet bör bedömas på gruppnivå, undergruppsnivå och individuell nivå, och vid bedömningen på undergruppsnivå och gruppnivå bör alla exponeringar som innehas genom dotterbolag eller filialer eller till följd av direkt gränsöverskridande utlåning ingå i beräkningen av exponeringar som bedöms mot tröskelvärdet.

7. Om inget nationellt auktoriserat kreditinstitut som använder internmetoden (IRB) har hushållsexponeringar som beskrivs i punkt 1 på mer än 5 miljarder svenska kronor via dotterbolag eller filialer belägna i Sverige och/eller direkt gränsöverskridande utlåning, får relevanta myndigheter i de berörda medlemsstaterna besluta att inte vidta motsvarande åtgärd i enlighet med avsnitt 2.2.1 i rekommendation ESRB/2015/2. I sådana fall bör de relevanta myndigheterna granska hur exponeringarna utvecklas och det rekommenderas att åtgärden, som beskrivs i punkt 1, antas baserat på ömsesidighet om ett nationellt auktoriserat kreditinstitut som använder internmetoden (IRB) överstiger tröskelvärdet på 5 miljarder svenska kronor.

8. Om inga nationella auktoriserade kreditinstitut som använder internmetoden (IRB) har företagsexponeringar som beskrivs i punkt 2 på mer än 5 miljarder svenska kronor via dotterbolag eller filialer belägna i Sverige och/eller direkt gränsöverskridande verksamhet, får relevanta myndigheter i de berörda medlemsstaterna besluta att inte vidta motsvarande åtgärd i enlighet med avsnitt 2.2.1 i rekommendation ESRB/2015/2. I sådana fall bör de relevanta myndigheterna granska hur exponeringarna utvecklas och det rekommenderas att åtgärden, som beskrivs i punkt 2, antas baserat på ömsesidighet om ett nationellt auktoriserat kreditinstitut som använder internmetoden (IRB) överstiger tröskelvärdet på 5 miljarder svenska kronor.”